

TAINA

Am ales libertatea crescută din Cuvânt, din Adevărul pur, ce nu se clatină-n vânt. Am ales lumina dintr-un paradis viitor, dar trebuie să cobor, trebuie să cobor în mine să caut comoara.
(Amalia Uba)

Să-I MULTUMIM Domnului pentru ...

- ...săptămâna de post și rugăciune din luna care a trecut. Îi mulțumim lui Dumnezeu că ne-a ascultat rugăciunile și ne-a înviorat sufletul cu prezența Duhului Său cel Sfânt. De asemenea, Îi suntem recunoscători și pentru frații invitați care ne-au îndemnat la rugăciune pe parcursul acestor seri. Îl laudăm pe Domnul pentru felul Său minunat în care continuă să lucreze în biserica noastră. Slavă Lui!

„Binecuvântat să fie Domnul, căci ascultă glasul rugăciunilor mele.” (Ps. 28:6)

Zâmbiți, vă rog...

Fetița de 5 ani a unui predicator a observat cum înămnte de a se ridica la predică, tatăl ei își apleacă puțin capul, închide ochii câteva secunde, apoi se ridică și spune predica.

Într-o zi l-a întrebat de ce procedează astfel.

Bucuros de spiritul de observație al fiicei sale, predicatorul îi răspunse că înainte de predică se roagă Domnului pentru un scurt timp ca Domnul să-l ajute să spună o predică bună.

- Și de ce nu te ascultă Domnul? întrebă fetița spre stupefacția tatălui ei.

Îți place să scrii? Ai poezii personale, eseuri sau mici gânduri pe care le-ai așternut cândva pe hârtie și te-ai gândit că nimănui nu-i pasă de ce ai scris tu? Nouă ne pasă! Așa că nu ezita să ne trimiți creațiile tale la adresa de e-mail buletin.duminical@yahoo.com și cele mai bune vor apărea în buletinul bisericii.

SERVICIILE BISERICII

DUMINICA : 09 - 12 Serviciu divin

18 - 20 Serviciu divin

MARȚI : 18 - 20 Seară de rugăciune

JOI : 18 - 20 Serviciu divin

VINERI: 17³⁰ - 19 Seara adolescenților

SÂMBĂȚĂ: 18 - 20 Seară de tineret

Colectivul de redacție:

Teo Laze,
Dana Popa,
Ramona Gheju,
Andreea Homoșdean,
Isabelle Romașcu,
Dana Cristea.

Timisoara — str. Banu Mădăcine nr.25 tel. 0256-472002
e-mail: poartacerului@gmail.com

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale :

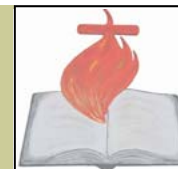
Pastor Nelu Filip : tel. 0745-306431

Diacon Romica Florescu : tel. 0721-644073

Prezbiter Sandu Guler : tel. 0722-510842

Diacon Paul Moldovan : tel. 0745-531218

BISERICA POARTA CERULUI

“O poartă deschisă către ceruri”

Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească.

În cinste, fiecare să dea întâietate altuia.

(Romani 12:10)

Iubiți-vă unii pe alții!

“Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc. Dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine pentru mine.” (Gal. 2:20)

N-ar fi cu adevărat tragic, dacă în lumina acestei demonstrații a dragostei de pe Calvar, tu și cu mine ca parte a trupului lui Hristos, n-am putea să ne iubim unul pe altul? Cât de urât arată antagonismul, animozitățile și conflictele noastre, în umbra jertfei de pe cruce!

Iubiți-vă unii pe alții! O poruncă simplă, dar care poartă o așa de mare putere: puterea care ne ridică la o nouă dimensiune a atitudinilor și a dăruirii noastre. Slujindu-ne în acest fel, vom arăta oamenilor că nu mai trăim noi, ci Hristos trăiește în viața noastră! Ei vor putea vedea astfel o demonstrație practică a dragostei lui Hristos și vor putea spune: “Cu adevărat, creștinii se iubesc unii pe alții!”

SĂ NE CUNOAȘTEM UNII PE ALȚII...

În acest număr, dorim să facem cunoștință cu **sora Ani Scorus**, o soră devotată Domnului și care iubește biserica „Poarta Cerului”.

Sora Ani (50 de ani) este recunoscătoare Domnului pentru că a căutat-o pe când rătăcea în lumea aceasta și i-a schimbat viața. Cel de care Domnul s-a folosit pentru a o conduce pe sora Ani la El a fost fiul ei – fratele Edi – care i-a purtat înaintea Celui Sfânt în rugăciuni stăruitoare pe ambii părinți. În timp ce sora Ani a fost împotrivoitoare căii alese de fiul ei, soțul său – fratele Ghiță era de acord și chiar își încuraja familia să-L caute pe Dumnezeu. Cu toate acestea, Domnul a lucrat mai întâi la inima sorei Ani, care la 8 luni după ce fiul său L-a ales pe El, a avut o întâlnire personală cu Domnul, în 31 decembrie 1997, zi în care Domnul i-a schimbat viața, i-a adus încurajare și mângâiere. A urmat legământul cu Dumnezeu care a iubit-o atât de mult, la 11 ianuarie 1998. Au trecut alte 8 luni după care familia Scorus s-a reîntregit la crucea Domnului, fratele Ghiță predându-și și el viața în mâna Sa. Însă după câțiva ani, în 2004, Domnul l-a chemat acasă pe fratele Ghiță, care înainte de a pleca în veșnicie a lăsat un mesaj pentru sora Ani, cuvinte care îi oferă și astăzi putere: „Să te încrezi mereu în Domnul, căci El te va ajuta!” Iar Dumnezeu într-adevăr îi ocrotește pe ai săi în orice vreme.

În prezent, sora Ani are lângă ea o familie iubitoare și binecuvântată, familie pentru care îi este foarte recunoscătoare lui Dumnezeu – fiul Edi, soția lui, Laura, și cele două nepoțele: Amina și Bianca, cu toții fiind strâns uniți în dragostea lui Dumnezeu și în căldura pe care o familie care Îl cinstește pe Domnul o poate da. De asemenea, sora Ani are în inimă o deosebită mulțumire față de Domnul pentru toate binecuvântările din viața ei, dar și față de frații și surorile care au purtat-o în rugăciune atunci când a fost în spital, sau față de cei care au cercetat-o prin clipele sale grele, fiind chiar trimișii lui Dumnezeu pentru ea. Cuvântul din Scriptură care îi oferă călăuzire în viață se află în Psalmul 46:1-3 – „Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi. De aceea nu ne temem [...]” Este și ceea ce sora Ani mărturisește, și anume - prin oricâte a trecut, în final a găsit în Dumnezeu echilibru, pace și liniște.

Fie ca dragostea lui Dumnezeu să o însoțească mereu, Domnul să-i fie un loc de adăpost și să o binecuvânteze cu tot ceea ce are nevoie !

Am dori, ca și biserică, să o purtăm în rugăciune pe sora Ani întreagă săptămâna viitoare, să ne rugăm pentru sănătate deplină atât pentru ea, cât și pentru cei din casa ei, cerându-I Domnului de asemenea pace și liniște peste ei toți.

... a consemnat Andreea Homoșdean

Le urăm
L A MULȚI ANI
și mulți binecuvântări celor care în săptămâna aceasta își vor aniversa ziua de naștere. De asemenea, să nu uităm să-i amintim în rugăciunile noastre :

Duminică, 6 aprilie

Tabita Ciurcanu

Martți, 8 aprilie

Alexandru Benga

Ileana Herlo

Miercuri, 9 aprilie

Narcisa Marchiș

Sâmbătă, 12 aprilie

Alina Jian,

Doru Marcu,

Tina Mureșan

“Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inima. Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra”

(Ps. 37 : 4,5)

Starea mea cea de toate zilele...

Mi-e ciudă pe viața asta. Mi-e ciudă pe starea în care sunt eu, mi-e ciudă când mă uit la alții și văd și starea lor. Mi-e ciudă că oricât am încercat și oricât am dorit și am cerut, a avut grijă viața să mă dezamăgească. Mi-e ciudă pe cotidianul ăsta anost, mediocru.

Și nu înțeleg de ce, în starea asta, tot îmi vine să cânt: “Minunat, ce minunat e al meu Împărat.”

Nu mai sunt tristă, nici supărată, nici nu mai știu exact cum sunt. Știu, însă, că nu sunt ceea ce ar trebui să fiu (și iar mă apucă ciuda). Mă sperie mediocritatea mea: dorințe meschine, egoism, delăsare și tot tacâmul, ca apoi să mă revolt de ce nu se pocăiesc odată prietenii și frații mei. De mine nu zic nimic!!!

Totuși, gândindu-mă la trecut, am de ce să mă bucur, oricât de mediocră aș fi: bunăoară, am o grămadă de probleme (făcute de mine și de alții), dar nu pot să-mi scot din cap cântarea “Minunat, ce minunat e al meu Împărat.” Cel puțin nu mă mai iau la harță cu Dumnezeu pentru toate nimicurile. Am învățat ceva.

Și tot o cânt, deși lacrimile îmi spală fața și dezamăgirea m-a îmbrăcat ca o haină: nu am trecut interviul final pentru job-ul dorit (telefonul a sunat și vestea că “ne-am decis pentru o altă candidată” a picat așa de potrivit,

ca zăpada în iulie).

Mai cânt o dată și iar plâng când îmi aduc aminte că în două zile trebuie să mă mut și nu știu unde și cu ce. Iar am cântat “Minunat, ce minunat e al meu Împărat / Sunt atât de fericit că Isus m-a mântuit.”

Am adormit, în sfârșit, și m-am visat într-un super apartament cu vedere spre grădină, cu un perete întreg de sticlă. Dimineața m-am trezit tot cântând și zâmbind, și mi-am dat seama că nu poți să cânti de multe ori “Minunat, ce minunat e al meu Împărat / Sunt atât de fericit că Isus m-a mântuit”, fără să te apuce zâmbăreala.

Și zâmbesc și eu, deși job-ul nu l-am primit, nici bani și nici chirie. Dar mântuirea am primit-o și eu (este pentru fiecare candidat), am primit și eliberare de păcate care mă stăpâneau. Și pace, și bucurie am primit!

Minunat e El, Dumnezeu!

P.S. Am găsit și chirie, am și bani să o plătesc. O cameră de aproximativ 2/3, cu fereastră spre un gard înalt de beton. E și grădină, dar dincolo... Acum știu ce vroia să spună Ecclesiastul cu deșertăciunea viselor...

Cu mulțumire,
din splendoarea cotidianului!

„Într-o zi, Isus Se ruga într-un loc anumit. Când a isprăvit rugăciunea, unul din ucenicii Lui I-a zis: “Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui.” (Luca 11:1)

Cum ți-e rugăciunea?

Cum ești, așa ți-e rugăciunea; cum te porți, așa te rogi. Nu te rogi, scazi în rugăciune; te rogi, înaintezi în rugăciune. Chiar există un îndemn: “Roagă-te cum poți, ca să ajungi să te rogi cum trebuie!”

Un cuvânt vrednic de a fi reținut și urmat este acela că: „Rugându-te, înveți să te rogi.” Numai rugându-te mereu poți înainta în rugăciune. (Teofil Paraian)